

УДК 378.6

DOI <https://doi.org/10.32840/1992-5786.2021.77-2.15>**Р. І. Любчик**старший викладач кафедри фізичної підготовки та спорту
Національної академії Національної гвардії України

ХАРАКТЕРИСТИКА ПОНЯТТЄВО-ТЕРМІНОЛОГІЧНОГО АПАРАТУ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ФІЗИЧНОЇ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ НГУ

Досвід різних країн світу засвідчує, що створення військових (поліцейських) формувань поряд із регулярними збройними силами для забезпечення стабільності всередині держави і вирішення внутрішніх проблем є дуже поширеною практикою та дієвим складником у секторі безпеки країни. Мета створення цих формувань полягає в розв'язанні раптових завдань у мирний час та забезпеченні підтримання режиму у воєнний.

Висока напруженість службово-бойової діяльності в процесі виконання завдань за призначенням військ НГУ зумовлена гострою обстановкою на сході країни та підвищенням криміногенної обстановки в самій державі, бойові дії ведуться безупинно та характеризуються проявленням ініціативи, швидкою дією військових підрозділів, раптовою зміною службово-бойової обстановки. Це своєю чергою призводить до значного підвищення активних дій військовослужбовців у загальному бюджеті часу виконання службово-бойових завдань, до значного напруження повсякденної службової діяльності, внаслідок цього до підвищення об'єму і особливо інтенсивності фізичних навантажень.

Якість військово-професійної діяльності офіцерів визначається багатьма факторами, особливо їх фізичною підготовкою. Це зумовлено не тільки великими фізичними навантаженнями, але і їх провідною роллю в керівництві та організації фізичної підготовки усього особового складу військ НГУ. Великі, часто максимальні фізичні навантаження та нервово-психологічні напруження, дії в складних умовах, пов'язаних із ризиком та небезпекою, постійною відповідальністю за боєздатність, військовою дисципліною, військово-професійну майстерність підлеглих, необхідність прийняття відповідальних рішень в обмежені строки та інші особливості військової служби офіцерів зумовлюють високу фізичну та розумову напруженість їхньої службово-бойової діяльності.

У цьому дослідженні ми розпочинаємо з поняттєво-термінологічного апарату, розглянемо поняття «готовність» та «фізична готовність».

Важливо в дослідженні в процесі вивчення питань щодо ефективної підготовки майбутніх офіцерів НГУ, проблеми формування їхньої фізичної готовності до службово-бойової діяльності ретельно розібрати ці поняття.

Ключові слова: *готовність, НГУ, фізична готовність, майбутні офіцери, службово-бойова діяльність.*

Постановка проблеми. З огляду на євроінтеграційні процеси, що тривають у суспільстві, набрання чинності законодавчими актами щодо реформування та розвитку Національної гвардії України в сучасних умовах, нагальним стає питання вдосконалення системи функціонування фізичної підготовки та спорту задля забезпечення якісної фізичної підготовки військовослужбовців до виконання службово-бойових завдань. Головним показником підготовленості майбутніх офіцерів НГУ є високий рівень сформованих професійних вмінь, навичок, фізичної та психологічної стійкості.

У загальному числі чинників, які визначають стан боєздатності військових підрозділів, важливого значення набуває готовність самих людей до вирішення специфічних задач із забезпечення надійного захисту своєї держави. Одним із чинників укріплення бойового потенціалу військових підрозділів є фізична готовність, яка суттєво впливає

на різноманітні сторони навчально-бойової діяльності військовослужбовців.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Задля розуміння категорії *готовність* застосуємо семантичний аналіз. Метод семантичного аналізу слова є одним з універсальних способів дослідження лексичного значення слова. Значення цього слова у тлумачному словнику описується за допомогою словникової дефініції, або тлумачення.

Але визначення у тлумачних словниках іноді бувають недосконалі. Некритичне застосування визначень зі словників може привести дослідника до неправильних висновків. Тому дефініційний аналіз має бути доповнений перевіркою дефініцій, через зіставлення даних кількох словників чи через зіставлення даних тлумачного словника з даними словників інших типів.

У довідниках термін «готовність» подається як «стан готового, бажання зробити що-небудь»,

«стан підготовленості до чогось, в якому організм налаштований на дію чи реакцію», «стан людини при якому він готовий вилучити користь з деякого досвіду» [1; 2]. У тлумачному словнику *готовність* визначається як: 1) згода зробити будь-що; 2) стан, за якого все зроблено, все готове для будь-чого [3, с. 365]. У словнику MerriamWebster готовність трактується як стан підготовки.

Словник за редакцією А.Й. Капської подає тлумачення готовності так: 1) стан, коли зробив всі необхідні приготування, приготувався до чого-небудь; стан, який показує згоду, схильний, охочий що-небудь зробити; 2) згода, бажання зробити що-небудь [4, с. 49].

Під час аналізу довідкової літератури, а саме другого видання «Психологія» під редакцією А. Петровського і М. Ярошевського за 1990 рік, бачимо, що поняття «психологічна готовність» чи «готовність до діяльності» не висвітлювалось, а це означає, що до цього часу поняттю було присвячено мало робіт та воно було слабко вивчене. Проте в цьому ж році в іншому словнику в перше з'являється «готовність до професійної діяльності».

У ньому наголошується, що основною особливістю готовності до професійної діяльності є її інтегративний характер, що проявляється в упорядкованості внутрішніх структур, узгодженості основних компонентів особистості професіонала, постійності, стабільності й послідовності їх функціонування, за задумом автора професійна готовність має ознаки, які свідчать про психологічну єдність, цілісність особистості фахівця, що сприяють продуктивній роботі [5].

У роботі з сучасною довідковою літературою [6; 7; 8; 9] нами було виявлено деякі відмінності у тлумаченнях поняття «готовність»:

- визначається настановою, спрямованою на виконання деяких дій, допускає наявність певних знань, вмінь, навичок, готовність до протидії проблемам, які стають на заваді у процесі виконання дії;

- сформованість психологічних властивостей, без яких неможливе успішне оволодіння певним видом діяльності;

- активно дієвий стан особистості, установка на певну поведінку, мобілізація сил для виконання поставленого завдання. Для готовності до дій необхідні знання, вміння, навички, налаштованість та рішучість зробити ці дії. Готовність до певного виду діяльності (навчання, праця) передбачає певні мотиви та здібності;

- факт, при якому організми краще пристосовуються до асоціювання певних поєднань стимулів та реакцій;

- визначає стан готовності до дії як поєднання чинників, що характеризують різні рівні і сторони готовності. Залежно від умов виконання доміную-

чої дії може визначитись одна зі сторін готовності до дії.

У педагогічних словниках, енциклопедіях тлумачення готовності, на нашу думку, висвітлене достатньо. Вітчизняними науковцями одним з кращих визнано «Український педагогічний словник» (С. Гончаренко, 1997), але в ньому наведено лише дефініцію готовності до шкільного навчання [10, с. 74].

У педагогічному словнику за редакцією професора М. Ярмаченка готовність розглядається як «інтегральне особистісне явище, система якостей особистості, що забезпечує результативність діяльності фахівця, виконання ним визначених функцій, або як функціональний стан, який визначає успішність виконання завдань за призначенням» [11, с. 44].

У тлумачному словнику з інформаційно-педагогічних технологій бачимо тлумачення понять «готовність» та «готовність до трудової діяльності». Готовність – стан особистості, що дає змогу успішно увійти в професійне середовище, швидко розвиватися в професійному відношенні. Готовність до трудової діяльності – інтегральне особистісне утворення, що включає стійке прагнення до праці, наявність знань, умінь, навичок, а також комплекс індивідуальних типологічних та соціально-психологічних особливостей, що зумовлюють високу ефективність її професійного функціонування [12, с. 16].

У короткому термінологічному словнику з інноваційних педагогічних технологій пропонується визначення поняття «*готовність до інноваційної педагогічної діяльності*» – особистісний стан, що передбачає наявність у педагога мотиваційно-ціннісного ставлення до діяльності, володіння ефективними засобами досягнення педагогічних цілей, здатності до творчості і рефлексії.

Підбиваючи підсумки та узагальнюючи наявні дефініційні тлумачення слова «*готовність*» у довідниковій літературі, можна встановити, що здебільшого укладачі розуміють її як стан, що визначається прагненням до здійснення певної діяльності чи дії. При цьому у психологічних довідниках особливо підкреслюється психологічний стан особистості, внутрішнє бажання, вмотивованість на діяльність, а в педагогічних акцентовано на володінні знаннями, вміннями, навичками, способами діяльності, що зумовлюють успішність її виконання.

Спираючись на завдання нашого дослідження, ми будемо розуміти готовність як феномен, який пов'язаний з особливим станом особистості, що дає змогу здійснювати певну діяльність.

З філософської позиції готовність розглядають як прояв діалектичної єдності (діяльності) та форми (рівня готовності до її здійснення), від постійного до мінливого (перехід від сталого до

підвищення рівня готовності в результаті цілеспрямованого впливу навчання та виховання), необхідність бути готовим для здійснення певної діяльності. Вчені-філософи розглядають готовність особистості до діяльності як стан свідомості, «діяльність» програмується та спрямовується свідомістю, яка виступає причиною людських дій [13].

Б. Ананьєв трактує готовність як якість і властивість особистості, прояв професійної спрямованості, характеристику особистості, різноманіття професійних здібностей. О. Чернікова розглядає поняття «готовність» в обмеженому аспекті розвитку передстартового стану спортсмена, Р. Гаспарян та М. Мазмазян вивчають його як готовність до діяльності.

К. Платонов вбачає три визначення поняття готовності:

- результат виховання, що проявляється в бажанні брати участь у суспільній трудовій діяльності;

- готовність до праці, результат професійного навчання та робота за вибраним фахом;

- готовність до певної діяльності, стан психологічної мобілізації [6].

Психологи виділяють види готовності: тимчасова і довготривала (М. Дьяченко, Л. Кандилович, Н. Левітов та ін.), функціональна і особистісна (Р. Гурова, М. Дмитрієва, А. Лучинська та ін.), психологічна і практична (Б. Ананьєв, А. Асмолов, Ю. Васильєв, В. Петровський, Б. Райський та ін.), загальна і спеціальна (Б. Ананьєв, В. Сластьонін та ін.), розумова і фізична (Б. Ананьєв, М. Степанов та ін.).

Ситуативна готовність проявляється у внутрішньому налаштуванні на певний тип поведінки, активізації усіх сил на доцільних діях, тривала – це стійка характеристика особистості, що полягає в попередньо засвоєних знаннях, вміннях, навичках та мотивах. Саме завчасно сформована довготривала (загальна) готовність є передумовою успішної діяльності [14, с. 66].

У психологічній літературі є кілька підходів зі своїми трактуваннями.

Особистісний підхід – комплекс пов'язаних між собою та взаємозумовлених психологічних якостей (О. Філь, Л. Карамушка), характеристика особистості, яка виступає як вагома передумова спрямованої діяльності, її регуляції, стійкості (О. Краснорядцева, С. Максименко, Л. Матюхнюк), порівняно стала та особлива для конкретного типу діяльності динамічна сукупність диспозицій особистості (С. Савицька, О. Хрущ-Ріпська, Р. Санжаєва).

Особистісно-функціональний підхід – цілеспрямований вплив особистості, що містить систему професійних теоретичних знань, вмінь та навичок, досвіду, психофізичних якостей (С. Кучеренко, Н. Кузьміна, С. Равікович).

Відповідно до мети дослідження нам імпонує визначення готовності з позиції функціонального підходу. Науковці П. Рязцев, Ю. Самарін, Е. Ільїн, В. Алаторцев, Л. Нерсенян розглядали в рамках цього підходу готовність до діяльності як тимчасове явище, працездатність, активізацію психічних функцій, вміння спрямовувати необхідні фізичні та розумові ресурси на виконання певної діяльності.

Реферативний огляд наукових публікацій та аналіз досліджень показали, що *соціальний аспект* проблеми готовності до діяльності пов'язаний із професійною діяльністю та охоплює такі напрями:

- готовність до професійної діяльності як до соціально значущої сфери активності. Наприклад, педагогічна діяльність має особливу соціальну значущість, спрямовану на збереження і передачу соціального досвіду та культури суспільства, висуває високі вимоги до особистості педагога, що своєю чергою детермінує необхідність вдосконалення його готовності до педагогічної діяльності;

- готовність до професійної діяльності як фактор професійної соціалізації особистості. Наприклад, формування готовності до професійної діяльності ґрунтується на розумному поєднанні інтересів суспільства, держави, особистості, перетворюється на один із найбільш значущих чинників, здатних забезпечити професійну соціалізацію;

- відповідність рівня готовності до професійної діяльності запитам сучасного ринку праці та соціальним потребам щодо підготовки спеціалістів різного профілю.

Категорія готовності загалом відображає співвідношення якостей суб'єкта діяльності з її вимогами. Враховуючи багатовимірність діяльності, готовність необхідно розглядати як складне, багатобічне і багаторівневе утворення [15].

На сучасному етапі розвитку в психологічній науці зібрано широкий теоретичний і практичний матеріал із проблеми готовності суб'єкта до будь-яких видів професійної діяльності. На початку ХХ ст. проблема готовності до діяльності стала предметом досліджень вчених із різних галузей військових, фізіологів, психологів і педагогів, готовність почали розробляти з позиції теорії рефлексів І. Павлов, теорії установки Д. Узнадзе. Вчені (П. Анохін, М. Бернштейн, М. Левітов, О. Лурія, Г. Мегун, Г. Уолтер, О. Ухтомський та ін.) до середини ХХ ст. виявили психологічні, нейрофізіологічні та фізіологічні механізми регуляції, саморегуляції поведінки, очевидною стала проблема готовності до діяльності взагалі і до професійної діяльності зокрема [16].

У 60-х роках ХХ ст. набула актуальності та стала предметом досліджень проблема готовності до діяльності спортивних (Б. Новиков, Є. Козлов, Ф. Генев, А. Пуні та ін.) і військових психоло-

гів (П. Корчемний, О. Столяренко, М. Дьяченко, Л. Кандибович, О. Барабаншиков, С. Кандибович та ін.). М. Філатова-Шуєва, В. Пушкін, Л. Нерсисян та ін. працювали над вивченням взаємодії людини і складних технічних систем у межах інженерної психології та психології праці. Представники педагогічної та соціальної психології (Б. Ананьєв, Ю. Бабанський, О. Бодальов, А. Деркач, Е. Климов, О. Ковальов, В. Крутецький, Н. Кузьміна, В. Мерлін, К. Платонов, В. Пономаренко, В. Сластьонін, В. Серіков та ін.) усвідомили значущість вивчення готовності до діяльності та невдовзі розпочали роботу в цьому напрямі [17].

Мета статті – на основі аналізу науково-методичної літератури охарактеризувати наукові підходи до визначення поняттєво-термінологічного апарату понять «готовність» та «фізична готовність» та дати визначення фізичній готовності майбутніх офіцерів НГУ до службово-бойової діяльності.

Виклад основного матеріалу. Феномен «готовність» спочатку співвідносився з діяльністю в складних або екстремальних умовах, службово-бойовою діяльністю військовослужбовців чи працівників ОВС, спортсменів, педагогів, бо мав прояв у діяльності через поняття «боездатність», «сконцентрованість», «налаштованість», «уважність» тощо і розглядався як короткотривалий стан. Про те надалі дослідили, що готовність співвідноситься з такими характеристиками людини, як здібність, професіоналізм, компетентність, цілеспрямованість, наполегливість.

Особливостям професійної підготовки та готовності присвячені дослідження Е. Зеєра, Д. Григор'єва, А. Каптерева, В. Машина, О. Пасько, Ю. Поваренкова, О. Романової, А. Турчинова, В. Шадрікова, Е. Яковенко, М. Медвідь та ін. Психологічні аспекти професійного розвитку співробітників силових структур розглядають О. Бандурка, О. Землянська, Г. Запорожцева, В. Медведєв, А. Москаленко, О. Сафін.

Розкриваючи професійні здібності суб'єкта будь-якого педагогічного процесу, автори виділяють широке коло здібностей, якими вони мають володіти: експресивні здібності (вміння грамотно виражати думки за допомогою слова і невербальних засобів), дидактичні здібності (уміння грамотно подати матеріал), науково-педагогічні здібності (участь у науково-дослідницькій роботі, бажання працювати творчо і т. п.), перцептивні здібності (вміння сприймати внутрішній світ підлеглого солдата чи курсанта, відчувати його психічний стан), комунікативні здібності (вступати в контакт із людьми, підтримувати з ними правильні відносини), особистісні (дотримуватись відчуття міри у відносинах з оточуючими, поваги до підлеглих), організаторські здібності (уміння продумати та провести будь-який захід), мажорні здіб-

ності (оптимізм і гумор керівника чи педагога, які допомагають активізувати будь який вид роботи); психомоторні (рухові вміння і навички), гностичні здібності (вміння аналізувати свою діяльність, положення в колективі), конструктивні здібності (вміння проєктувати майбутнє вихованців, передбачати результати своєї діяльності).

Поєднання цих здібностей визначає рівень професійної готовності до службово-бойової діяльності, яка виражається, з одного боку, в психологічній і фізичній готовності, а з іншого – в науково-теоретичній і практичній підготовці.

Спираючись на перелічені вище характеристики, можна зазначити, що майбутній офіцер має: 1) володіти знаннями, уміннями і навичками гуманістичної організації процесу загалом; 2) володіти певними якостями, що характеризують його як людину-гуманіста.

Важливе значення фізичного стану майбутніх офіцерів НГУ в структурі їх становлення та бойової готовності впливає з наукового розуміння сутності людської особистості, ґрунтується на аналізі необхідності різних фізичних якостей нацгвардійця для вдалого виконання завдань за призначенням.

Відповідно до наукового погляду людська особистість являє собою діалектично суперечливу єдність, особливого типу суміш різних властивостей, що відображають біосоціальну сутність людини. Відомо, що особистість людини є кінцевим результатом природної організації та умов, які оточують людину протягом усього життя. Правила, що керують тілесними та духовними існуванням людини, – це два принципи, які ми можемо відокремити один від одного в нашій уяві та розумінні, але не в дійсності. Тому різні фізичні уміння та загалом фізична організація суспільства є невід'ємною частиною людства.

Показники фізичного стану в структурі особистості офіцера проявляються в трьох основних аспектах:

- рівень розвитку тих чи інших фізичних якостей майбутнього офіцера залежить від загальної працездатності;
- фізичні особливості майбутніх офіцерів впливають на результативність діяльності, психологічні властивості та навіть їхній світогляд;
- фізична організація майбутніх офіцерів зумовлює їх спосіб життя загалом.

З цього випливає, що в структурі особистості майбутнього офіцера НГУ поряд із духовними та іншими якостями важливу роль відіграють різноманітні показники їхнього фізичного стану. Це в повній мірі стосується і формування фізичної готовності, стану їх особистості, відповідності вимогам військово-професійної діяльності. Велике значення фізичних параметрів майбутніх офіцерів НГУ для успішного виконання бойових

завдань було неодноразово підтверджено. У багатьох прогресивних країнах у військових спеціалістів цей факт не викликає ніяких сумнівів.

Необхідність високої фізичної готовності особливо наочно було продемонстровано під час війни на сході України. Від підготовки кожного бійця залежить успішність військової операції загалом. На війні, як відомо, бойові дії ведуться і вдень, і вночі, по шляхах та по бездоріжжю, марш кидки виконують у будь-яку погоду. Все це під силу лише фізично підготовленим військовослужбовцям.

У науковій літературі з фізичного виховання часто можна зустріти терміни «фізична підготовка» та «фізична підготовленість». Одразу розтлумачимо ці поняття.

Термін «фізична підготовка» використовують із терміном «фізичне виховання», тільки «фізична підготовка» використовується переважно тоді, коли хочуть підкреслити прикладну спрямованість щодо військової служби чи іншого виду діяльності, що вимагає фізичної підготовленості. Розрізняють загальну та спеціальну фізичну підготовку.

Загальна фізична підготовка являє собою неспеціалізований або відносно мало спеціалізований процес фізичного виховання, зміст якого націлений на створення загальних передумов успіху в різних видах діяльності чи у виконанні службово-бойових завдань [18, с. 83].

Спеціальна фізична підготовка – це різновид фізичного виховання, спеціалізованого під особливості якої-небудь діяльності (професійної, спортивної), вибраної об'єктом поглибленої спеціалізації. А «фізична підготовленість» є результатом фізичної підготовки, що втілена в досягнутій працездатності та сформованих рухових навичках, необхідних у певному виді діяльності, або сприяє її опануванню [18, с. 84].

У роботі С. Грициляк та Ю. Цюпак фізична підготовленість характеризується як показник розвитку основних рухових якостей та навичок. У практиці фізичного виховання фізичну підготовленість поділяють на загальну й спеціальну.

Загальна фізична підготовленість характеризує рівень розвитку основних фізичних якостей і навичок, необхідних в усіх видах життєдіяльності людини (сили, витривалості, швидкості, гнучкості, спритності то що).

У Наказі «Про затвердження Порядку з організації фізичної підготовки військовослужбовців у Державній спеціальній службі транспорту» визначено, що фізична готовність – це визначений рівень фізичної підготовленості військовослужбовців, який дозволяє їм виконувати завдання відповідно до обійманих посад [19].

G.L. Boykin Sr. та V.J. Rice пропонують фізичну готовність як здатність безпечно та ефективно виконувати на мінімальному рівні регулярні або критичні

фізичні завдання, необхідні для роботи, при цьому підтримуючи здоров'я та фізичну форму [20].

Проаналізувавши роботи як вітчизняних, так і іноземних вчених у галузі фізичної підготовки серед цивільних і військовослужбовців, ми пропонуємо таке визначення поняття: *фізична готовність – це стан організму військовослужбовця, який забезпечує високу дієздатність, гарантує успішне виконання службово-бойової діяльності та підтримання оптимального стану здоров'я, забезпечує стійкість до несприятливих факторів службово-бойової діяльності.*

Висновки і пропозиції. Таким чином, важливе значення різних показників фізичного стану майбутніх офіцерів у структурі їх готовності до бойової діяльності безумовне. Фізичний розвиток, функціональний стан організму та фізична підготовленість військовослужбовців позитивно впливають на параметри бойової готовності особового складу, суттєво зумовлюють загальну ефективність виконання завдань за призначенням.

Наступним етапом нашого дослідження є дослідження понять «діяльність» та «службово-бойова діяльність» стосовно проблеми формування фізичної готовності майбутніх офіцерів НГУ до службово-бойової діяльності.

Список використаної літератури:

1. Оксфордський толковий словарь по психологии / Под ред. А. Ребера. Москва : Вече, АСТ, 2002.
2. Словник української мови: в 11 тт. / АН УРСР. Інститут мовознавства; за ред. І.К. Білодіда. Київ : Наукова думка, 1970–1980.
3. Великий тлумачний словник сучасної української мови / уклад. і голов. ред. В.Т. Бусел. Київ; Ірпінь : ВТФ «Перун», 2009. 1736 с.
4. Словник-довідник для соціальних педагогів та соціальних працівників / за заг. ред. А.Й. Капської, І.М. Пінчук, С.В. Толстоухової. Київ : УДЦССМ, 2000. 260 с.
5. Кордуэлл М. Психологический справочник / пер с англ. К.С. Ткаченко. Москва : ФАИР – ПРЕСС, 2002. 448 с.
6. Платонов К. К. Краткий словарь системы психологических понятий : учеб. пособие для учеб. заведений профтехобразования / 2-е изд., перераб. и доп. Москва : Высшая школа, 1984. 174 с.
7. Психология : Словарь / сост. Л.А. Карпенко, под общ. ред. А.В. Петровского, М.Г. Ярошевского. Москва : Политиздат, 1990. 494 с.
8. Словарь практического психолога / сост. С.Ю. Головин. Минск : Харвест, 1998. 800 с.
9. Словник-довідник для соціальних педагогів та соціальних працівників / за заг. ред. А.Й. Капської, І.М. Пінчук, С.В. Толстоухової. Київ : УДЦССМ, 2000. 260 с.

10. Гончаренко С.У. Український педагогічний словник. Київ : Либідь, 1997. 374 с.
11. Педагогічний словник / за ред. М.Д. Ярмаченка. Київ : Пед.думка, 2001. 516 с.
12. Крупський Я.В. Тлумачний словник з інформаційно-педагогічних технологій : словник / Я.В. Крупський, В.М. Михалевич. Вінниця : ВНТУ, 2012. 72 с.
13. Философско-психологические проблемы развития образования / под ред. В.В. Давыдова. Москва : Педагогика, 1981. 176 с..
14. Дьяченко М.И. Психологический словарь-справочник / М.И. Дьяченко, Л.А. Кандыбович. Москва : АСТ; Мн. : Харвест, 2001. 576 с.
15. Ушмарова В.В. Формування готовності вчителів початкової школи до роботи з обдарованими учнями в системі неперервної педагогічної освіти : монографія. Харків : Видавець Рожко С.Г., 2016. 400 с.
16. Гавриш І.В. Теоретико-методологічні основи формування готовності майбутніх учителів до інноваційної професійної діяльності : дис. ... д-ра пед. наук : 13.00.04. «Теорія і методика професійної освіти». Харків, 2006. 572 с.
17. Гавриш І.В. Теоретико-методологічні основи формування готовності майбутніх учителів до інноваційної професійної діяльності : дис. ... д-ра пед. наук : 13.00.04. «Теорія і методика професійної освіти». Харків, 2006. 572 с.
18. Матвеева Л.П. Теорія та методика фізичного виховання: навчальний посібник для інститутів фіз. виховання : Ч. 1: Загальні основи теорії та методики фізичного виховання / під заг. ред. Л.П. Матвеева, А.Д. Новікова. Москва : Фізична культура та спорт, 1976. 304 с.
19. Про затвердження Порядку з організації фізичної підготовки військовослужбовців у Державній спеціальній службі транспорту : Наказ від 24.11.2014 р. № 595.
20. Physical Readiness is More Than Physical Fitness: Relationships Between Army Physical Fitness Test Scores and Self reports of Physical and Psychological Fitness Gary L. Boykin Sr. and Valerie J. Rice, U.S Army Research Laboratory, RSQ Branch, Army Medical Department Field Office, 3161 McIndoe Road, Fort Sam Houston (JBSA), San Antonio, TX 78234, USA January 2020

Liubchich R. Characteristics of the conceptual-terminological apparatus of the problem of forming the physical readiness of future officers of NGU

The experience of different countries of the world testifies that the creation of military (police) formations along with regular armed forces to ensure stability in the middle of the state and solving internal problems is a very common practice and an effective component in the country's security sector. The purpose of creating these molds is to solve sudden tasks in peacetime and ensuring maintenance of the regime in the military.

The high tension of service-combat activity in the execution of tasks by appointment of troops of the NGU is due to an acute situation in the east of the country and an increase in the criminogenic situation in the state itself, hostilities are being conducted continuously and are characterized by the exemplary of the initiative, the rapid action of military units, a sudden change in the service-military environment. This in turn leads to a significant increase in the active actions of servicemen in the general budget of the time of performance of official-fighting tasks, to a significant stress of everyday official activity, as a consequence of an increase in volume and especially the intensity of physical activity.

The quality of military-professional activities of officers is determined by many factors, especially their physical training. This is due not to large physical activity, but also their leading role in the leadership and organization of physical training of the entire personnel of the NGU troops. Large, often maximal physical activity and neuro-psychological stresses, actions in difficult risk and danger conditions, constant responsibility for combat capability, military discipline, military-professional skills of subordinates, the need to accept responsible decisions in limited terms and other features of the military Service officers determine the high physical and mental tensions of their service-military activity.

In this study, we start with a non-terminology apparatus, consider the concept of "readiness" and "physical readiness".

It is important in the study in studying the issues that to the effective training of future NGU officers, the problems of the formation of their physical readiness to service and combat activity should be carefully disassembled these concepts.

Key words: readiness, NGU, physical readiness, future officers, service-combat activities.